

то люто прокълнала. *М. 199.* Излѣзла е млада Иваница. Попитаха пусти вержмие: „Тука ли е чорбаджи Иванчо?“ *З. 326.* Ивко боляринъ. *Д. 25.* Еднашъ Иваница са расоардила на моаженог' си Ивана, низнамъ за какво. *Ч. 255.* **Ивановъ** *пр.* „Четверты вход' е при село Шипка дѣ цар' Юановы сѣ' могили, В'равнѣ едниѣ наслонны полѣнкѣ, Тѣ сѣ цѣлы самъ съхранили! *Гл. 124.* св. **Иванъ:** Той (овчаръ) дѣ-то носи златенъ прѣстенъ, Той ми ѣ свѣти Еванъ. *М. 39.* Свети Иван ги вѣнчавал... Мъжка рожба ѣ добила, Свети Иван ѣ кръщавал. *Д. 4, 57, 60, 61.*

Иванъ-денъ (Енювъ денъ)—праздникъ 24 юния (въ Россіи праздникъ Ивана Купалы): Иванъ-денъ. Ден-та старп жени береетъ треви лекови-ти (биљки). *М. р. 22.* Енювъ дньъ що празднуватъ 24 Юния. Въ него дньъ рано, прѣди да изгрѣе слънце, ходжтъ по горѣ баби, момѣ, буљки, и дѣца та бератъ различни цвѣтия, а особенно баби бератъ трѣвы и буряны, конѣ наричжтъ Енювы билѣы, и Енювецъ цвѣтие, кое е жълто и е прилично на скрьшъ. Кѣту сѣ завърнжтъ у дома си, еще додѣ не е изгрѣяло слънце, сварявжтъ тѣя цвѣтове, и капжтъ сѣ съ тѣхъ. Оставжтъ же и неварено цвѣтие, и го оплитжтъ на вѣнецъ, кого държжтъ цѣлѣ година, т. е. до другы Енювъ дньъ, додѣ набержтъ ново. Отъ той-зи вѣнецъ зѣмжтъ по малко прѣзь цѣлѣ година и каджтъ болящихъ. Приказвжтъ баби, чи прѣзь него дньъ слънце, додѣ еще не пуцало зары, играило съ двѣ сабы въ рѣцѣ, а другы думжтъ, чи сѣ въртѣло на самъ на татѣкъ. На нѣкои си мѣста правжтъ и человекѣ отъ пьрцалы, и го носжтъ по бѣлѣнки момичета, и кѣту го уплаквжтъ кѣту мъртвецъ, закопавжтъ го въ земя. Кога бератъ вышерѣчныя былѣы пѣжтъ нѣкаквы баяния или чародѣйны пѣсны. *Пк. 11—12. ср. Ч. 40, Кн. 233.*

Ивановъ денъ—праздникъ 7-го Января. *Ч. 32.*

Иванъ Коприванъ (крапивный *Кн. 227*). Трѣба да знаешъ и това, че е голѣмъ грѣхъ да говори човѣкъ лошаво за годѣните момичета. Свѣти Иванъ Коприванъ, който варди младото и зеленото, наказва левустите. Устата на Нейка Кутийката сѣ искривени отъ св. Ивана. *З. 84.*

Иверъ *с. м. 1)* щепка (*ср. срб. пвер*): На Цѣриградъ дървѣ сѣжжтъ, а пверитѣ имъ чакъ тукъ долитатъ. *Бѣл. Гат. Т. Мариновъ 23 р. 2)* кусокъ: Единъ иверъ (парче) желѣзо, прѣчистено отъ желѣзнѣ рудѣ, чини напр. 1 гр. *Л. Д. 1874, 169. (син. парче).*

Ивица, *с. ж. 1)* полоса, лента; **Ивичка** *ум.* полоска, ленточка: Днесъ само по крайморіѣ-та на Архипелагъ, на Мраморно-Море